

คณะเศรษฐศาสตร์

การแลกเปลี่ยน เรียนรู้ ด้านการวิจัย

เรื่อง

เทคนิคการอ้างอิง

**คณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง**

เทคนิคการอ้างอิง

ความสำคัญของการอ้างอิง

การอ้างอิง มีความสำคัญ โดยเป็นการแสดงความเคารพสิทธิของเจ้าของข้อมูล เพิ่มน้ำหนัก และความน่าเชื่อถือของข้อมูลในงานวิจัย และผู้อ่านยังสามารถสืบค้นต่อไปได้

ลักษณะของข้อมูลในการอ้างอิง

ต้องมีรายการอ้างอิงในบรรณานุกรม และต้องตรงกันคำต่อคำ ต้องมีการอ้างอิงตามความเหมาะสม หลากหลาย และจากแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ ต้องสมเหตุสมผล และควรอ้างเอกสารที่เป็นปฐมภูมิจะมีความน่าเชื่อถือมากกว่า เช่น

- ต้องมีความสอดคล้องกับบรรณานุกรม

การอ้างอิงในบรรณานุกรม

อัมมาร สยามวาลา และชัยยุทธ ปัญญาสวัสดิ์สุทธิ์. (2535). บทบาทของการลักลอบค้ายาเสพติดในตลาดเศรษฐกิจไทย. วารสารเศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์, 10(1), 5-41.

การอ้างอิงในเนื้อหา

อัมมาร สยามวาลา และชัยยุทธ ปัญญาสวัสดิ์สุทธิ์ (2535) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ...

- มีการอ้างอิงตามความเหมาะสม

ในการอ้างอิงเนื้อหา เพื่อความน่าเชื่อถือ จะต้องมีความเหมาะสม

ตัวอย่าง

ความเจริญรุ่งเรืองหรือความเสื่อมของประเทศนั้น เกี่ยวเนื่องอย่างใกล้ชิดกับความเจริญหรือความเสื่อมของพุทธศาสนา ความเจริญดูได้จากจำนวนวัดในพุทธศาสนา... ส่วนความเสื่อมดูได้จาก

- แหล่งข้อมูลต้องหลากหลาย

คำนิยามของการรีปรับระบบ (re-engineering)

Petrozzo and Stepper (อ้างอิงใน อุดม รัตนอัมพรโสภณ, ม.ป.ป.) ให้ความหมาย...

Hammer and Champy (อ้างอิงใน อุดม รัตนอัมพรโสภณ, ม.ป.ป.) ได้ให้คำนิยาม...

Manganelle and Klein (อ้างอิงใน อุดม รัตนอัมพรโสภณ, ม.ป.ป.) ให้ความหมาย...

อุดม รัตนอัมพรโสภณ. (ม.ป.ป.) การปรับระบบศูนย์สื่อการสอน. ค้นเมื่อ 14

สิงหาคม 2551. จาก <http://members.fortunecity.com/udom2/reengineering.htm>

- ต้องอ้างอิงจากแหล่งที่เชื่อถือได้

แหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ ได้แก่

- บทความในวารสารทางวิชาการ
- ตาราหรือหนังสือ
- พจนานุกรม
- สารานุกรม (Encyclopedia)
- นามานุกรม / นามสงเคราะห์ (directory)
- ราชกิจจานุเบกษา
- สิ่งพิมพ์รัฐบาล
- ฐานข้อมูล Thailis
- รายงานประจำปี
- วารสารทั่วไป
- นิตยสาร
- หนังสือพิมพ์
- สารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์
- เว็บไซต์

- การอ้างอิงข้อความยาว

การอ้างอิงข้อความยาวๆ ให้อ้างถึงเลขหน้าประกอบ ดังเช่น

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2548, หน้า 28-42) ได้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตลาดเงินและตลาดทุนได้ดังนี้ ...

การอ้างอิงในเนื้อหา

การอ้างอิงที่อยู่ในเนื้อหา มีรูปแบบการอ้างอิง ดังนี้

ชื่อผู้แต่ง, ปีพิมพ์, หน้า

หรือ

ชื่อผู้แต่ง, ปีพิมพ์

โดยตำแหน่งของการอ้างอิง นิยมใส่ไว้ในวงเล็บ เมื่อจบข้อความที่อ้างอิง หรือต่อจากชื่อผู้แต่งทันที

- การระบุชื่อผู้แต่ง

การระบุชื่อผู้แต่งให้ใช้ตามบรรณานุกรม

พล.ต. ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช

ชาวต่างประเทศระบุเฉพาะชื่อสกุล ไม่ต้องระบุ Jr., Sr., II หรือ III และไม่ต้องระบุคำว่า บรรณาธิการ, Ed. หรือ Eds.

- กรณีผู้แต่ง 2 คน ให้อ้างอิงทั้งสองคนทุกครั้ง

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และจรรยา สุวรรณทัต (2520, หน้า 38) ได้อธิบายว่า...

- **กรณีผู้แต่ง 3-5 คน** ให้อ้างทุกคนครั้งแรก ส่วนการอ้างอิงในครั้งต่อไป ให้อ้างชื่อคนแรก และตามด้วย “และคนอื่นๆ”

อ้างครั้งแรก Gran, Gree. & Nodd, 1989, p. 92)

อ้างครั้งต่อไป Gran et al. (1989, p .90 ได้กล่าวถึง...

... ตามที่ได้สรุปไว้ (โสธร ประเสริฐ และคนอื่นๆ, 2524 หน้า 45)

- **กรณีผู้แต่ง 6 คน หรือมากกว่า** การอ้างอิงทุกครั้ง ให้อ้างชื่อคนแรก และตามด้วย “และคนอื่นๆ”

ปุระชัย เปี้ยวสมบุรณ์ และคนอื่นๆ (2529, หน้า 33-35) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ...

--- (Rose et al., 2006, pp.21-25)

- **กรณีผู้แต่งเป็นหน่วยงาน**

เมื่อผู้แต่งเป็นหน่วยงาน ใช้การอ้างอิง ได้

- ใช้ตามบรรณานุกรม

- ใช้ชื่อย่อ กรณีที่เป็นที่รู้จักกันดี หรือหลังจากได้ระบุชื่อย่อไว้ในวงเล็บเหลี่ยมใน การอ้างอิงครั้งแรก

- ใช้ชื่อเต็มหากสั้นหรือเป็นที่รู้จักกันดีกว่าชื่อย่อ

- กรณีเอกสารที่ไม่มีชื่อผู้แต่ง : หนังสือ

รายการอ้างอิงในบรรณานุกรม ใช้ดังนี้

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง. (2548). กรุงเทพฯ: สุตราพิศาล.

การอ้างอิงในเนื้อหา ดังนี้

... (ประมวลกฎหมายฯ, 2548. หน้า 9)

หรือ จากหนังสือ ประมวลกฎหมายฯ (2548. หน้า 9) ...

- กรณีเอกสารที่ไม่มีชื่อผู้แต่ง : บทความ

รายการอ้างอิงในบรรณานุกรม ดังนี้

ขวบปีเอฟทีเอไอ-จีน – ต่างคนต่างได้. (2547, ธันวาคม 7). ผู้จัดการรายวัน, หน้า 4.

การอ้างอิงในเนื้อหา ดังนี้

บทความเรื่อง “ขวบปีเอฟทีเอไอ” (2547) แสดงให้เห็น...

การอ้างอิงเอกสารที่ปรากฏในเอกสารอื่น

หลักการ คือ

- ควรอ้างเอกสารปฐมภูมิ

- ใช้กับเอกสารที่เป็นสาระสังเขป สรุปบทความ บทความ

- เอกสารหายาก

- หากจำเป็นต้องอ้างจากผู้แต่งหรือผู้วิจัยที่มีชื่อเสียงหรือเชี่ยวชาญ

- ไม่ควรอ้างจากวิทยานิพนธ์ทั่วไป

วิธีการ

ระบุชื่อผู้แต่งเอกสารปฐมภูมิ ตามด้วย “อ้างถึงใน” หรือ as cited in” ตามด้วยชื่อผู้แต่งเอกสารทุติยภูมิ, ปีพิมพ์, เลขหน้า

ตัวอย่าง

เทอร์แมน (Terman อ้างถึงใน คมเพชร จิตรศุภกุล, 2511, หน้า 11)

รูปแบบทั่วไปของรายการอ้างอิง

รายการอ้างอิงแต่ละรายการได้แก่ ส่วนที่เกี่ยวกับผู้แต่ง ส่วนที่เกี่ยวกับปีพิมพ์ ส่วนที่เกี่ยวกับชื่อเรื่อง และส่วนที่เกี่ยวกับการพิมพ์ แต่ละส่วนคั่นด้วยเครื่องหมายมหัพภาค

- การระบุชื่อผู้แต่ง

ผู้แต่งมากกว่า 1 คน แต่ไม่เกิน 6 คน : ใส่ชื่อผู้แต่งทุกคน เรียงตามที่ปรากฏในเอกสาร

ผู้แต่งมากกว่า 6 คน : ใส่ชื่อผู้แต่งเฉพาะ 6 คน แรก ที่เหลือใช้ “และคนอื่น ๆ.” หรือ “et al.”

- การระบุชื่อเรื่อง

ชื่อหนังสือ ชื่อวิทยานิพนธ์ ชื่อเรื่องในเว็บไซต์ พิมพ์ด้วยตัวเอง (ขึ้นต้นตัวใหญ่เฉพาะคำแรก และชื่อเฉพาะ) เช่น

มนุษยสัมพันธ์: จิตวิทยาการทำงานในองค์กร.

Personnel: The management of people at work.

- การระบุชื่อบทในหนังสือ ให้พิมพ์ด้วยตัวตรง เช่น

สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2539). สารสำคัญเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับ

ประถมศึกษา. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา
(พิมพ์ครั้งที่ 2, หน่วยที่ 9). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยนครราชสีมา.

- การระบุครั้งที่พิมพ์

Nicholas, J.G. (1979). *The United Nations as a political institution* (5th ed.) London:
Oxford University Press.

- การระบุสถานที่พิมพ์: เอกสารภาษาไทย

สถานที่พิมพ์ = เมืองที่พิมพ์ : สำนักพิมพ์

สมาน รั้งสิโยกฤษฎ์. (2543). การบริหารราชการไทย: อดีต ปัจจุบัน และอนาคต.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บรรณกิจ.